NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2019/1603

ze dne 18. července 2019,

kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, pokud jde o opatření přijatá Mezinárodní organizací pro civilní letectví pro monitorování, vykazování a ověřování emisí z letectví pro účely provádění celosvětového tržního opatření

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii a o změně směrnice Rady 96/61/ES ([1]), a zejména na článek 28c uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 28c směrnice 2003/87/ES Komisi svěřuje pravomoc přijímat ustanovení pro vhodné monitorování, vykazování a ověřování emisí pro účely provádění celosvětového tržního opatření Mezinárodní organizace pro civilní letectví (dále jen „ICAO“) na všech trasách, na něž se uvedené opatření vztahuje. Z důvodů právní jistoty a srozumitelnosti je nezbytné konkrétně uvést lety, na které se taková ustanovení vztahují, a to pomocí odkazu na příslušné trasy a provozovatele letadel.

(2) Pro účely systému EU pro obchodování s emisemi se uplatní ujednání o monitorování a vykazování emisí i o ověřování výkazů emisí v souladu s nařízením Komise (EU) č. 601/2012 ([2]) a prováděcím nařízením Komise (EU) 2018/2067 ([3]). Pokud jde o monitorování a vykazování emisí, byla tato ujednání, která se použijí od 1. ledna 2021, aktualizována a dále rozpracována prováděcím nařízením Komise (EU) 2018/2066 ([4]). Prováděcí nařízení (EU) 2018/2066 a (EU) 2018/2067 zohledňují první vydání mezinárodních standardů a doporučených postupů, které ICAO přijala dne 27. června 2018. Z důvodů administrativní účinnosti a za účelem minimalizace nákladů provozovatelů na dodržování předpisů je vhodné sladit ustanovení pro provádění celosvětového tržního opatření organizace ICAO s ustanoveními nařízení (EU) č. 601/2012 a ustanoveními uvedených prováděcích nařízení.

(3) Podle nařízení Komise (EU) č. 601/2012 mohou členské státy pro účely vykazování emisí z leteckých činností podle směrnice 2003/87/ES předepisovat používání elektronických předloh a konkrétních formátů souborů. Aby se zajistilo, že provozovatelé letadel mohou takovým požadavkům vyhovět i při vykazování emisí pro účely celosvětového tržního opatření organizace ICAO, měla by Komise zveřejnit konkrétní formát elektronické výměny dat.

(4) Nepředpokládá se, že by uplatňování požadavků na monitorování, vykazování a ověřování emisí pro určité lety s ohledem pouze na provozovatele letadel se sídlem v EHP mohlo způsobit narušování hospodářské soutěže. Proto lze takové požadavky na základě článku 28c směrnice 2003/87/ES přijmout.

(5) Na základě dohody o spolupráci mezi nimi je Komise oprávněna požádat o pomoc organizaci Eurocontrol, aby byla zajištěna kvalita údajů o emisích. V zájmu zajištění úplnosti a přesnosti údajů o emisích, které mají členské státy předávat ve formátu vyžadovaném organizací ICAO, by členské státy měly mít možnost požádat Komisi o pomoc organizace Eurocontrol.

([1]) Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.
([2]) Nařízení Komise (EU) č. 601/2012 ze dne 21. června 2012 o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 181, 12.7.2012, s. 30).
([3]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2067 ze dne 19. prosince 2018 o ověřování údajů a akreditaci ověřovatelů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 334, 31.12.2018, s. 94).
([4]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2066 ze dne 19. prosince 2018 o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES a o změně nařízení Komise (EU) č. 601/2012 (Úř. věst. L 334, 31.12.2018, s. 1).

(6) Členské státy by měly příslušné údaje o ověřených emisích předávat sekretariátu organizace ICAO a zajistit úplné a včasné vykazování údajů o emisích všech příslušných letů.

(7) V souladu s čl. 28b odst. 2 směrnice 2003/87/ES by zpráva uvedená v tomto článku měla posoudit, zda není zapotřebí toto nařízení upravit,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Povinnosti v oblasti vykazování emisí stanovené v článku 2 se uplatní pouze na provozovatele letadel, kteří splňují všechny následující podmínky:

a) jsou držiteli osvědčení leteckého provozovatele vydaného členským státem nebo jsou registrováni v členském státě, včetně jeho nejvzdálenějších regionů a (závislých) území;

b) ročně produkují více než 10 000 tun emisí CO_2 z využívání letounů s maximální schválenou vzletovou hmotností přesahující 5 700 kg při provozování letů mezi letišti nacházejícími se v různých státech Evropského hospodářského prostoru (EHP) nebo letů uvedených v čl. 2 odst. 1, a to s účinností od 1. ledna 2019.

2. Pro účely odst. 1 písm. b) nebudou zohledňovány emise z následujících typů letů:

a) lety pro účely státu;

b) humanitární lety;

c) lety související s poskytováním záchranné lékařské péče;

d) vojenské lety;

e) protipožární lety.

Článek 2

1. Provozovatelé letadel vykazují emise z následujících letů:

a) lety mezi letišti nacházejícími se v členských státech a letišti nacházejícími se ve třetích zemích;

b) lety mezi letišti nacházejícími se v členských státech a letišti nacházejícími se v nejvzdálenějších regionech a (závislých) územích jiných členských států;

c) lety mezi letišti nacházejícími se v nejvzdálenějších regionech a (závislých) územích členských států a letišti nacházejícími se ve třetích zemích nebo (závislých) územích jiných členských států.

2. Odstavec 1 se použije také v případě komerčních leteckých provozovatelů, kteří během tří po sobě jdoucích čtyřměsíčních období uskuteční méně než 243 letů za jedno období, které vzlétají z letiště nacházejícího se na území členského státu nebo na takovém letišti přistávají.

3. Provozovatelům letadel se doporučuje, aby ověřovali a vykazovali též emise z letů mezi letišti nacházejícími se ve dvou různých třetích zemích.

4. Odstavce 1 a 3 se použijí v případě emisí z jakéhokoli typu letu s výjimkou letů uvedených v čl. 1 odst. 2 včetně:

a) letů pro účely výcviku nebo pátrání a záchrany;

b) letů vykonávaných podle pravidel letu za viditelnosti;

c) letů pro účely vědeckého výzkumu a testování;

d) letů vykonávaných v rámci závazků veřejné služby.

Článek 3

1. Pro účely vykazování svých emisí podle článku 2 tohoto nařízení podléhají provozovatelé letadel stejným požadavkům, jaké jsou stanoveny v článku 14 směrnice 2003/87/ES a v nařízení (EU) č. 601/2012. Od 1. ledna 2021 budou podléhat stejným požadavkům, jaké jsou stanoveny v prováděcím nařízení (EU) 2018/2066.

2. Komise pro účely vykazování emisí z letů uvedených v článku 2 zveřejní formát elektronické výměny dat. Provozovatelé letadel musí používat tento formát elektronické výměny dat.

Článek 4

Ověřování údajů o emisích, na které se vztahuje povinnost v oblasti vykazování podle článku 2 tohoto nařízení, a akreditace ověřovatelů, kteří ověřování provádí, podléhá stejným požadavkům, jaké jsou stanoveny v článku 15 směrnice 2003/87/ES a části B přílohy V uvedené směrnice, jakož i v prováděcím nařízení (EU) 2018/2067.

Článek 5

Provozovatel letadel, který je uveden v příloze nařízení Komise (ES) č. 748/2009 ([5]), vykazuje emise svému členskému státu správy stanovenému v uvedené příloze.

Provozovatel letadel, který není uveden v příloze nařízení (ES) č. 748/2009, vykazuje své emise členskému státu, který mu vydal osvědčení leteckého provozovatele, nebo pokud nebylo osvědčení leteckého provozovatele vydáno žádným členským státem, členskému státu, ve kterém je provozovatel letadel soudně registrován.

Článek 6

Na žádost členského státu může Komise požádat o pomoc organizaci Eurocontrol se záměrem zvýšit přesnost údajů o emisích s ohledem na jejich předávání v souladu s článkem 7.

Článek 7

Aniž je dotčena pravomoc Evropského parlamentu a Rady provést přezkum směrnice 2003/87/ES, předávají členské státy sekretariátu Mezinárodní organizace pro civilní letectví příslušné údaje o emisích, které byly vykázány podle článku 14 směrnice 2003/87/ES a podle tohoto nařízení. Před předáním těchto údajů provedou příslušné orgány kontroly, zda hodnoty řádově odpovídají. Současně členské státy předávají tyto údaje o emisích také Komisi.

Pro účely předání údajů o emisích podle prvního odstavce tohoto článku se použije emisní faktor určený v příloze 16, svazku IV Úmluvy o mezinárodním civilním letectví podepsané dne 7. prosince 1944 (Chicagské úmluvy) pro letecký petrolej (Jet A1 nebo Jet A).

Článek 8

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

([5]) Nařízení Komise (ES) č. 748/2009 ze dne 5. srpna 2009 o seznamu provozovatelů letadel, kteří ke dni 1. ledna 2006 nebo po tomto datu vykonávali činnost v oblasti letectví uvedenou v příloze I směrnice 2003/87/ES, s uvedením členského státu správy u jednotlivých provozovatelů letadel (Úř. věst. L 219, 22.8.2009, s. 1).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. července 2019.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER